

de friere Principer i deres større Omsfang skulde gjenneføres, hvad enten, som sagt, selve Lovén blev givet lidt tidligere eller sildigere. Ved at foreslaae 1ste Januar 1862 som jeg tillige, som det ærede Thing vil erindre, i Harmoni med Lovén af 1852 angaaende Møllenæringen.

De Bestemmelser af den nugældende Lovgivning, som i denne Overgangsperiode i det Væsentlige, i deres store Grundtræk, skulle blive ved Magt, ere samlede i det 8de Afsnit i §§ 87—95, som Overgangsbestemmelser. Jeg skal fremhæve de vigtigste af de nugældende Bestemmelser, der skulle vedblive at bestaae indtil den 1ste Januar 1862, med de enkelte nærmere Bestemmelser, der iøvrigt indeholdes i Udkastet, men som jeg her forbigaaer. Saaledes skal indtil den 1ste Januar 1862 den udelukkende Ret vedblive at bestaae, som er tillagt Haandværkslaugene, derunder indbefattet de saakaldte Fabriklaug, til at ernære sig ved det Erhverv, der efter de ethvert Laug forundte Laugsartikler og øvrige Lové og Anordninger er Gjenstand for deres Laugsrettighed; i det nævnte Tidrum vil altsaa Afgangen til saadant Erhverv kun kunne vindes efter den hidtil gældende Lovgivning (§ 87). Indtil den 1ste Januar 1862 skal det ligeledes have sit Forblivende ved de nugældende Regler om Afgangen til de under Haandværksdriften henhørende Næringsveie, som enten ikke i Almindelighed eller ikke paa det Sted, hvor Borgerskab begjæres, ere Laugsindretning undergivne (§ 88). I Forbindelse dermed staaer, at indtil samme Dag vedbliver fremdeles den nu bestaaende Afgang til at vinde Borgerkab som Frimester (§ 89). Ligeledes skal indtil den 1ste Januar 1862 den Ret vedblive at bestaae, som er tillagt de 5 Handelslaug i Kjøbenhavn, til at drive Handel med de Varer, der efter de ethvert Laug forundte Laugsartikler og øvrige Anordninger ere Gjenstand for deres Laugsrettighed (§ 90), samt ligeledes den Ret, der er tillagt Handelslaugene i Aalborg, Odense og Helsingør; som Følge deraf maa det indtil denne Dag ogsaa have sit For-

blivende ved de hidtilgældende Regler om Afgang til den Handel, der er henlagt under Laugene i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne (§ 91). Til at vinde Borgerkab som Kjøbmand i de Kjøbstæder, hvor Handelslaug ei findes, skal det ligeledes indtil den 1ste Jan. 1862 have sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler (§ 93).

Med Hensyn til Landet er der derhos i § 95 foreslaaet, at indtil den 1ste Jan. 1862 skal den Afgang til at nedsette sig paa Landet som Haandværkere og Handlende, som denne Lov hjemler efter sædvanligt Næringsbeviis — Næringsbeviis skal paa Landet have ganske samme Character som Borgerkab i Kjøbstæderne — ifkun komme dem tilgode, som i en Kjøbstad havde vundet Borgerkab paa samme Næring.

Disse ere de vigtigste Bestemmelser, der i Overgangsperioden skulle gælde med de enkelte nærmere Forkrifter og Begrændsninger, som følge af de øvrige Regler i Udkastet.

Udkastet har foruden dette sidste og 8de Afsnit 7 andre Afsnit. Det første handler om Afgang til Næringsdrift i Almindelighed, og den første Paragraph opstiller da strax den fremtidige Hovedregel, at den almindelige Adkomst til Udøvelsen af Næringsdrift, der ikke hidtil har været eller efter denne Lov bliver at ansee som fri, er i Kjøbstæderne Borgerkab, paa Landet Næringsbeviis, der under Sagttagelse af de foreskrevne Betingelser meddeles i Kjøbstaden af vedkommende Magistrat og paa Landet af Politimesteren. Den anden Paragraph omhandler de almindelige Betingelser for Meddelelse af Borgerkab og Næringsbeviis, nemlig 1) at den Paagjældende er fuldmyndig; 2) at hans Bo ikke er under Opbud, eller Falitbehandling; 3) at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straf paa Vren eller offentligt Arbejde eller er under Tiltale for en Forbrydelse, der kan medføre saadan Straf, og 4) at han, saavidt han ikke har Indfødsret, oplyser, at han idetmindste i 5 Aar har opholdt sig og ernæret sig her i Riget, — forøvrigt med de nærmere Bestem-